

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਐੱਫ.

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਾਧਰੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2929.

11 ਮਾਰਚ 1966 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ (1922 ਦਾ IV) - ਐੱਸ. 4 ਅਤੇ 7—
ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਟਰੱਸਟੀਆਂ—ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ—ਕੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ
ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਐਫ ਦਾ ਮਤਲਬ
ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ
ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵੀ ਖਤਮ
ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ
ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀਬਾਮਨ ਲਾਲ ਸਟੈਟਫ
ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਰੱਸਟੀ ਸਨ ! ਸਰਕਾਰ ਨੇ 17 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਟਾਊਨ
ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪੁਰਾਣੀ
ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜੋ 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ
ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਮਈ, 1964 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ
29 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ
ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ, ਇਸ
ਲਈ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਸਮਰੱਥ ਸੀ! ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ
ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 23 ਫਨ , 1965 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ, ਸਰਟੀਓਰੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਨੰਬਰ 4, ਜਗਾਧਰੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਜਗਾਧਰੀ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 3 ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਾਧਰੀ v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.)

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਾਧਰੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 4(1)(b) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4(3) ਅਧੀਨ ਜਗਾਧਰੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ।

ਐਚਐਲ ਸਰੀਨ, ਹਰਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਲਈ ਸੀਐਲ ਲਖਨਪਾਲ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਮਿਸ ਆਸ਼ਾ ਕੋਹਲੀ ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਬਹਿਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਐਲਡੀ ਕੈਸਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜੇ.ਐਲ. ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਆਰ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

PANPIT , J.—17 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।), ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਾਧਰੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਬਾਲਾ) ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ, ਅਰਥਾਤ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਜਗਾਧਰੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 6, 16 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਿਰਫ 8 ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਇਸ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ 24 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਪਟਮੀਟੀ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 17 ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਚੋਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।

1911 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਨੰ. 3 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਸਹੂੰ ਚੁੱਕੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਉਂਸੀ ਪਾਲ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। 28 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਬਾਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਾਧਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਨਵਾਂ ਮੈਂਬਰ

ਚੁਣੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। 29 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮੁਨਸ਼ੀ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਡਾ: ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5, ਨੇ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗਲਤ ਰੁਖ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਜਲਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਕਤ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ 29 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਵੱਲੋਂ ਲਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਛੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਸ. ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਤਿੰਨ ਟਰੱਸਟੀ ਚੁਣਨ ਲਈ ਟਾਊਨ ਹਾਲ, ਜਗਾਧਰੀ ਵਿਖੇ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.00 ਵਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦਾਂ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਨੌਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰੇ 11.00 ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਲੇਖ ਰਾਜ ਗੁਲਾਟੀ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਇਕ ਹੋਰ ਮਤਾ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਟਰੱਸਟੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਉਕਤ 9 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 27 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਤਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1964 ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਲੇਖ ਰਾਜ ਗੁਲਾਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਗਠਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਮਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਵੀ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਕਤ ਪੈਨਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 23 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਗਰ

ਸੁਧਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 4(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਦਾਸ, ਨਿਵਾਸੀ ਪੰਡਿੱਟ ਨੰਬਰ 4, ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਗਾਧਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 29 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਜ ਰਹਿਤਸ ਰਾਹੀਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਦਾਸਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। (1) ਕਿ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, 1965, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (2) ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੌਮ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ 2 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ.

ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਗਾਧਰੀ v. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ (ਪੰਡਿੱਟ, ਜੇ.)

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਟਰੱਸਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ, (ਏ) ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ, (ਬੀ) ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ (ਸੀ) ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਕਲਾਜ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮੁਨਿਪਲੀ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੀਟ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5 ਨਵੀਂ-ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨਵੇਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ 17 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਟਰੱਸਟੀ ਸਨ। ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਮਈ, 1964 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ 29 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚਮਨ ਲਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਚੁਣਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ ਉਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(4) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਕਮੇਟੀ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(4) ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। 23 ਜੂਨ, 1965 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, 23 ਜੂਨ, 1965 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ 4 ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 6 ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ..

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Raj Rani